

PAS A LES DONES TREBALLADORES!

Tots els moviments polítics burgesos més reaccionaris que apareixen i es desenvolupen pel planeta - des de Trump als EUA, Bolsonaro al Brasil i els partits xenofòbics i feixistes d'Europa, fins al jihadisme i les dictadures islamistes - enfoquen els seus atacs polítics més aberrants contra els drets de les dones. Aquestes, al costat dels treballadors migrants i les minories ètniques i sexuals, conformen el boc expiatori comú que s'ofereix a la «pàtria» per a carregar amb les culpes del capitalisme, que ha convertit cada país en un femer econòmic, social i polític.

Per tot el món, les dones han sigut víctimes en major mesura que els homes dels efectes de la crisi, de l'atur, de les retallades socials i de la precarització del treball. I ja partien d'una posició clarament inferior respecte als seus companys homes, quant a la qualitat de les ocupacions i els salaris. Les seues càrregues de treball domèstic continuen sent en general molt superiors als dels homes i no han deixat de ser les principals cuidadores de xiquets, ancians, malalts crònics i discapacitats. Tasques totes elles que haurien de recaure sobre el conjunt de la societat.

En ple segle XXI, milions de dones encara pateixen amputacions genitals, matrimonis forçosos infantils i esclavitud sexual. Les dones treballadores dels països més pobres són les principals víctimes del tràfic de persones per a l'explotació sexual i aquesta és un negoci de creixement exponencial en tots els països, especialment en els més rics.

La dominació masclista en l'àmbit personal, laboral i social, la violència física i psicològica contra les dones, la cosificació dels seus cossos o la concepció de les seues persones com a animals reproductius, no solament no desapareixen, sinó que troben suport ideològic en les religions i en els nous corrents polítics reaccionaris que s'estenen i que, quan governen, tenen per objectiu prioritari multiplicar al màxim l'explotació i arrasar les adquisicions i drets conquistats per les treballadores i treballadors.

Les religions patriarcals, la ideologia misògina i masclista - igual que la xenofòbia, el racisme o l'homofòbia - han sigut usades per la classe capitalista, des que existeix, com un potent instrument de divisió en el si de les classes

treballadores. Divisió que permet disposar d'una gran massa de treballadores educades per a la submissió i a preu de saldo. Per això, l'opressió sobre la dona, especialment sobre la treballadora, no desapareix i només s'esmoreeix allí on s'han desenvolupat grans lluites socials pel seu alliberament...i la burgesia no ha aconseguit revertir les seues victòries.

El dret a l'avortament lliure i gratuït, per exemple, va ser instaurat per primera vegada en la història per la revolució russa. S'han necessitat moltes dècades de lluites incessants per a aconseguir l'actual nombre de països on l'avortament ha deixat de ser delictiu. Però hui aquest dret està posat en qüestió en quasi tots ells.

Els cristians-feixistes amenacen constantment als metges a Irlanda i els EUA. Trump als Estats Units, el PP i VOX a Espanya, els governs del Brasil, Polònia, Hongria, Àustria, entre altres, tenen en la seua agenda la voluntat d'eliminar-lo. No obstant això, les victòries de les dones d'Espanya en 2014 i de Polònia en 2016, obligant els seus respectius governs a retirar les lleis anti-avortament, van anunciar una nova ona d'importants mobilitzacions en nombrosos països, que va assolir un punt àlgid el passat 8 de març de 2018, i que pot repetir-se, fins i tot superior, en 2019.

Amb dos epicentres, un a l'Argentina i un altre a Espanya, les mobilitzacions actuals tenen com a autèntica novetat haver començat a trencar, parcialment, la cotilla descomposta del feminisme burgès i petit-burgès que ha dominat, fins a l'asfíxia i durant dècades, el camp de la defensa de l'alliberament de la dona. El procés s'està basant en l'organització per múltiples tipus d'associacions, d'assemblees obertes, normalment de barri, que en tots dos països han arribat a tindre arrels molt extenses entre les dones treballadores joves. D'aquesta manera, en les mobilitzacions s'han obert pas naturalment les reivindicacions específiques de les dona obrera, de les migrants, de les minories ètniques i les que afecten el conjunt de la classe obrera enfront dels seus explotadors. Un "feminisme classista", com se li està dient, es desenvolupa prenent com a suport, almenys a Espanya, alguns sindicats obrers minoritaris (CGT, CNT, COS, etc.). La lluita de classes es desenvolupa, per fi, dins del feminisme, i la incorporació de les dones treballadores amb les

seues reivindicacions massifica les mobilitzacions. No obstant això, en absència d'alguna organització autènticament revolucionària que plantege un programa coherent, els objectius i mètodes que s'aproven no deixen de ser a vegades contradictoris i quasi sempre molt confusos i xopats de la ideologia dominant centrada en l'àmbit personal, punitivista i assistencialista, tan característica del feminisme petit-burgés i burgés nord-americà.

A l'Estat Espanyol, la coordinació del moviment, reunida a València a primers de febrer, ha cridat a la "vaga general feminista", en realitat una jornada de vaga sense cap objectiu concret que arrancar a patrons o govern. Els corrents "sororistes" que practiquen la guerra de sexes criden a participar només a les dones, però els corrents "classistes" criden a incorporar-se a la vaga a tots dos sexes, en una lluita solidària i comuna encapçalada, és clar, per les treballadores. Aquests corrents són les que criden a les organitzacions de masses de la classe

obrer a prendre com a pròpies les reivindicacions de les treballadores.

Nosaltres considerem que és una obligació i una necessitat que tota la classe obrera i totes les seues organitzacions es comprometan activament amb la defensa de la llibertat i igualtat de la dona en tots els terrenys, en la defensa del seu dret al control de la seua vida, el seu cos i la seua capacitat reproductora i en la defensa de totes les reivindicacions específiques com a treballadores especialment explotades i sotmeses.

Considerem també que només una visió programàtica global que incorpore l'objectiu d'acabar definitivament amb la societat de classes, que és la base de tota opressió, pot donar a la lluita per l'alliberament de la dona i per les reivindicacions de la dona treballadora l'enfocament que la unifique com a part integrant de l'alliberament definitiu de tota la classe obrera.

Amb Rosa Luxemburg, Clara Zetkin i Aleksandra Kol·lontai: pas a les dones treballadores!

- Contra tota mena de discriminació i opressió exercida contra les dones.
- Pel repartiment del treball entre totes i tots, amb reducció de la jornada i sense reducció salarial, fins a acabar amb l'atur.
- Contra el treball precari i per la igualtat salarial real entre homes i dones.
- Salari, pensions i subsidis que permetan una vida digna per a totes les treballadores i els treballadors.
- Serveis públics suficients, gratuïts i de qualitat per a la cura de xiquets, malalts i dependents.
- Per un habitatge digne per a totes les treballadores i treballadors.
- Per una escola pública universal, laica, gratuïta i coeducadora. Per l'eliminació immediata de la religió a l'escola i contra el finançament públic de l'escola privada.
- Per una educació sexual científica centrada en l'amor i el respecte de la llibertat sexual pròpia i dels altres, independentment de l'opció triada.
- Contra tota mena de finançament directe o indirecte a cap confessió religiosa.
- Pels anticonceptius i l'avortament lliures i gratuïts a càrrec de la sanitat pública. Per la defensa de la sanitat pública, universal, gratuïta i laica. Pel respecte i tractament mèdic adequat de les patologies específiques de la biologia femenina i de les malalties feminitzades.
- Contra la cosificació i mercantilització de la dona. Per la prohibició i persecució del proxenetisme. Per la prohibició dels "ventres de lloguer".
- Pel dret a migrar lliurement i amb seguretat per a totes les treballadores, treballadors i joves en formació. A baix tots els murs i les fronteres!
- Contra la justícia masclista i els linxaments mediàtics de tota mena. Depuració de tots els jutges reaccionaris. Per una autèntica justícia democràtica no sexista on els jutges i jutgesses siguen elegibles i revocables pels consells de treballadors i treballadores.
- Per un govern de les treballadores i treballadors cap a una societat sense classes, sense explotació i sense opressió. Pel socialisme.

8 de març 2019

CoReP - Col·lectiu Revolució Permanent
(Alemanya, Àustria, Canadà, França, Turquia)

IKC-Internaciema Kolektivista Cirklo

ikcirklo@tutanota.com
ikcirklo.org